

kommende Klasse, fordi Følgen deraf vilde blive, at andre maatte rykke ned, og det syntes man ikke om. Der var 8 saadanne Stationer med Hillerød i Spidsen. Jeg skal ikke nævne dem, det er Princippet, det drejer sig om. Sagen blev omtalt fra min Side, senere blev der forhandlet om den i Finansudvalget, og den daværende Trafikminister, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), tog meget velvillig paa den. Forskellen er jo ikke betydelig. Det drejer sig nærmest om at give disse 8 Stationsledere, der staa i en for lav Klasse, Differencen imellem denne Klasse og den, de burde staa i. Spørgsmaalet blev nærmest standset fra en enkelt Side, som ønskede, at de øvrige Administrationsgrene skulde undersøge, om der ikke ogsaa i deres Klassificering var saadanne Mangler. Jeg vil ikke trætte det høje Ting med at oplæse de Udtalelser, der faldt, jeg tror, at det, jeg her har anført, er saa nogenlunde Hovedsummen deraf, og at det kan være nok. Men nu komme vi til det mærkelige. Uheld, at medens Postvæsenet i Aar har faaet 5 Oprykninger, som der er specielle Grunde til, Toldvæsenet 22 og Telegrafvæsenet 2, skønner jeg ikke, at der paa Trafikvæsenets Omraade er kommet nogen. Der er kommet 2, saa vidt jeg kan se i en Hast, men det har ikke noget med det omtalte Forhold at gøre. I § 2 i Lov Nr. 113 af 1908 hedder det, at en almindelig Regulering sker første Gang paa Finansloven for Finansaaret 1910—11, altsaa den, som vi ere ved nu. Her er altsaa den naturlige Vej til at gøre Ret og Skel mod de 8 Stationsforstandere, der staa saaledes som anført, men skønt det altsaa er i dette Aar, Reguleringen skal finde Sted, er den ikke optagen her. Jeg antager, at disse Ord kunne være tilstrækkelige til at henvende den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Forholdet. Økonomisk er Spørgsmaalet af rent ubetydelig Rækkevidde, men det er ikke ubetydeligt for de 8, som føle sig tilsidesatte, ikke saa meget paa Grund af det Par Hundrede Kroner, de kunde faa mere, som paa Grund af den Tilsidesættelse, der ligger i, at de kommandere en Station, der er højere end den Klasse, den er sat i.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har været saa livlig, at jeg synes, der kunde være Anledning for mig til, inden jeg slutter, at paatale et Par Ting i hans Udtalelser. Det ærede Medlem talte om, at der ikke var nogen Grund til, at „Krigerkassen“ skulde have de Lønningslove osv.

o.s.v. Dette synes jeg røber en Tankegang, som er fuldstændig uforstaaelig. Man kan være uenig om, hvorvidt man skal have en Hær eller ikke, men skal man have en Hær — og det er jo den herskende Opfattelse —, maa Embeds- og Bestillingsmændene i denne Hær behandles efter nøjagtig samme Formular som i de øvrige Administrationsgrene: Postvæsenet, Telegrafvæsenet osv. Det siger simpel Retfærdighedssans. Det er simpelt hen meningsløst, at de, fordi de tjene som Officerer eller Underofficerer, ikke skulde have deres Lønninger regulerede i Forhold til den Klasse, de staa i. Det ærede Medlem søgte at komme op paa Indignationens Højde — det slog noget Klik, det indrømmer jeg, men Hensigten var god nok —, da han sagde dette: at der var ingen Grund til, at „Krigerkassen“ saaledes skulde lønnes højt her i Landet.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Højres Politik var, at de rige skulde beskattes det mindst mulige og have den størst mulige Indflydelse. Det forbavser mig noget, at det ærede Medlem ikke kender bedre til det konservative Partis Grundstandpunkt her i Landet, end at han har fundet ud, at det er det eneste, Højre har paa sit Program. Det er noget lidt. Jeg kan kun sige, at skønt det ikke kan være min Sag at instruere det ærede Medlem om denne Sag, skal jeg dog tilbyde ham et Par Timers Undervisning udenfor Salen, saa at han kan blive klar over, hvorledes Stillingen er. Men naar man optræder som Partiordfører, synes jeg, man ikke har Lov til at se i den Grad snævert paa Forholdene, at man anfører et Par fordrejede Ting og siger, at det er det og det Partis Program, andet have de ikke. Jeg havde ventet mig noget mere af det ærede Medlem, men jeg er ved at faa den Opfattelse, at han ikke i Længden svarer til mine Forventninger.

Jeg maa vist helst standse her, da det, jeg har faaet sagt, er det væsentligste af, hvad jeg vilde sige.

Konseilspræsidenten (Holstein-Ledreborg): Jeg skal ikke endnu komme ind paa, hvad der ellers er sagt om Ministeriet, men jeg skal i Anledning af den lille Afbrydelse, jeg tillod mig at gøre overfor det ærede Medlem, der nu talte paa Højres Vegne, oplyse, hvorledes det omtalte Forhold i Virkeligheden er. Jeg har ikke bedt nogen om at henvende sig til Højre for at faa at vide, om Partiet vilde støtte et Ministerium, som jeg dannede, eller om